

at det vil være muligt for de af konventionen berørte fagministerier at vurdere, hvilke konventionsbestemmelser der bør gælde som lov, og hvilke ældre lovbestemmelser der bør ophæves. I betragtning af, at samtlige fagministerier allerede har gennemgået konventionen og som anført i udenrigsministeriets skrivelse givet udtryk for, at fornøden hjemmel til gennemførelse af konventionen allerede foreligger i gældende lovgivning, og under hensyn til, at den tvivl om rigtigheden af denne antagelse, som senere er opstået, kun synes at angå specielle punkter, kan det efter justitsministeriets opfattelse næppe antages, at den fornyede gennemgang af konventionen og gældende lovgivning, som den i England anvendte transformationsmetode forudsætter, skulle være forbundet med uforholdsmæssige vanskeligheder.

Skulle dette være tilfældet, ses der ikke at være noget til hinder for anvendelse af den i Sverige fulgte fremgangsmåde, hvor-

efter der in blanco henvises til konventionens regler om immuniteter og privilegier, således at disse finder anvendelse uanset bestemmelser i andre retsforskrifter. Denne fremgangsmåde synes at give sikkerhed for en fuldstændig og effektiv transformation, og der er da heller ikke i det med udenrigsministeriets skrivelse fremsendte notat fremført kritik af den svenske transformationsmetode, som på væsentlige punkter svarer til loven af 1952 om rettigheder og immuniteter for internationale organisationer m. m. Hvis den svenske fremgangsmåde følges, kunne det i øvrigt overvejes at samle reglerne fra loven af 1952 og de nye regler i én lov.

Ud over de her omtalte principielle spørgsmål rejser udenrigsministeriets lovudkast en række problemer af overvejende lovteknisk karakter, som det foreløbigt synes mest hensigtsmæssigt at drøfte på det med udenrigsministeriet aftalte møde.

P. m. v.

E. B.

Niels Madsen.

Udenrigsministeriet.